

Scris de Melania Marina Miholca

Vineri, 30 Septembrie 2011 10:37 - Ultima actualizare Vineri, 30 Septembrie 2011 10:52

E cancer de frig si cancer de doare, Omul cu pipa in gura si amintirea licorii in vezica A ajuns la reconstructie prin deconstrucție
Nuia perpendiculara in gramada de vrejuri
Ghimpele cancerului inainteaza in trup
Fantomele spitalului privesc cinic alt instrument de lucru
Extrirparea incepe
Masele, lacrimi laringe pana la intreg
Laringe, laringe...
Nici o data nu am stiut cum se numeste insrumentul vorbelor mele
Azi spun Doamne Dumnezeule, maine nu voi mai spune...
Invat tacerea mortului fara parti din mine
Pilonii ruginiti se scurg abracadabrant prin omul de azi
E cancer de frig si cancer de doare
De sub pleoapele umflate inca se mai scurg lichide sarate

Azi imi iau vocea.... eu cand voi pleca...
Mama, tata ma, ma nasc din nou si vin la voi...
Ma mai primiti plin de noroi ?
Promit sa nu mai plang...

AUTOR:

Melania MARina Miholca,
Asistent social